

СИМОНЕНКІВСЬКИЙ ХРОНОГРАФ

2018

Черкаси 2017

Департамент культури та взаємозв'язків з
громадськістю Черкаської обласної
державної адміністрації

Комунальний заклад «Обласна бібліотека
для юнацтва імені Василя Симоненка»
Черкаської обласної ради

Симоненківський хронограф-2018

Черкаси 2017

Симоненківський хронограф-2018 / Комун. закл.
«Обл. б-ка для юнацтва ім. В. Симоненка» Черкас. облради;
[авт.-уклад. Н. М. Філахтова]. – Черкаси: [б.в.], 2017. – 28 с.

«Симоненківський хронограф-2018» інформує про основні дати життя, творчості і вшанування пам'яті В. А. Симоненка, дати виходу творів письменника та ювілейні дати літераторів – лауреатів Всеукраїнської та обласної літературних премій імені Василя Симоненка.

Видання адресоване учнівській та студентській молоді, бібліотечним працівникам, освітянам, краєзнавцям, шанувальникам творчості В. А. Симоненка

Автор-укладач:

Н. М. Філахтова

Комп'ютерний набір:

Н. М. Філахтова

Редактор:

В. М. Чорнобривець

Відповідальна за випуск:

О. А. Федоренко

© Комунальний заклад «Обласна бібліотека для юнацтва імені Василя Симоненка» Черкаської обласної ради, 2017

© Філахтова Н. М., 2017

5 січня	55 років з часу написання (1963) циклу «Невже?»
8 січня	55 років тому (1963) у Спільці письменників України відбулося обговорення творчості Василя Симоненка та Миколи Вінграновського
8 січня	 20 років тому (1998) відкрито кімнату-музей «Робочий кабінет Василя Симоненка» в редакції газети «Черкаський край» (колишня «Черкаська правда»)
8 січня	20 років тому (1998) відкрито клас-музей Василя Симоненка в Тарандинцівській середній школі, яку із золотою медаллю закінчив Василь Симоненко

16 січня	55 років з часу написання (1963) поезії «Земле рідна! Мозок мій світліє...» <i>Земле рідна! Мозок мій світліє, І душа світлішою стає, Як твої забаганки і мрії У життя вриваються моє.</i> <i>Я живу тобою і для тебе, Вийшов з тебе, в тебе перейду, Під твоїм високочолім небом Гартував я душу молоду.</i> <i>Хто тебе любов'ю обікраде, Хто твої турботи обмине, Хай того земне тяжіння зрадить І з прокляттям безвість проковтне!</i>
16 січня	55 років з часу написання (1963) поезії «Люди – прекрасні. Земля – мов казка...» <i>Люди – прекрасні. Земля – мов казка. Кращого сонця ніде нема. Загруз я по серце У землю в'язко. Вона мене цупко трима. І хочеться бути дужим, І хочеться так любить, Щоб навіть каміння байдуже Захотіло ожити І жити! Воскресайте, камінні душі, Розчиняйте серця і чоло, Щоб не сказали про вас грядущі: – Їх на землі не було...</i>
16 січня	55 років з часу написання (1963) поезії «Торжествують: Він не спотикався...»

	<i>Торжествують: Він не спотикався, Не змочив – Ні разу! – Підошов. Проти вітру – Жоден раз! – Не пхався... Але ж він нікуди і не йшов!</i>
1 лютого	55 років з часу написання (1963) поезії «Ми думаєм про вас...» <i>Ми думаєм про вас. В погожі літні ночі, В морозні ранки, і вечірній час, І в свята гомінкі, і в дні робочі Ми думаємо, правнуки, про вас.</i> <i>Ми думаєм про вас. В погожі літні ночі, В морозні ранки, і вечірній час, На свята гомінкі і в дні робочі, Нащадки дорогі, ми захищаєм вас.</i>
11 лютого	50 років тому (1968) при газеті «Молодь Черкащини» організована літературна студія імені Василя Симоненка
26 лютого	55 років тому (1963) в газеті «Літературна Україна» вперше надрукований вірш «Перехожий» із присвятою «Ліні Костенко»
27 лютого	55 років з часу написання (1963) поезії «Не вір мені» <i>Не вір мені, бо я брехать не вмію, Не жди мене, бо я і так прийду. Я принесу тобі свою надію, А подарую смуток і біду.</i>

8 березня	55 років з часу написання (1963) поезії «Курдському братові» Борітеся – поборете. Т. Г. Шевченко <i>Волають гори, кровію политі. Підбиті зорі падають униз: В пахкі долини, зранені і зриті, Вдирається голодний шовінізм. О курде, бережи свої набої, Але життя убивців не щади. На байстрюків сваволі і розбою Кривавим смерчем, бурею впади. Веди із ними кулями розмову: Вони прийшли не тільки за добром, Прийшли забрати ім'я твоє, мову, Пустити твого сина байстрюком. З гнобителем не житимеш у згоді: Йому «панять», тобі тягнути віз. Жиріє з крові змучених народів Наш ворог найлютіший – шовінізм. Він віроломство заручив з ганьбою, Він зробить все, щоби скорився ти. О курде! Бережи свої набої – Без них тобі свій рід не вберегти. Не заколисуй ненависті силу, Тоді привітність візьмеш за девіз, Як упаде в роззявлену могилу Останній на планеті шовініст.</i>
29 березня	20 років з часу відходу у вічність (1998) мами В. Симоненка Ганни Федорівни Щербань
березень	55 років тому (1963) в Київському медичному інституті відбувся вечір молоді української поезії, в якому взяв участь Василь Симоненко
10 квітня	55 років тому (1963) Василь Симоненко був

	зарахований кореспондентом по Черкаській та Кіровоградській областях у штат «Робітничої газети» (після закриття газети «Молодь Черкащини»)
21 квітня	55 років з часу написання (1963) поезії «Суд» <i>Параграфи присіли біля столу, Примітки причаїлись по кутках, Очима гострими підсудну прокололи Цитати із багнетами в руках.</i> <i>І циркуляр дивився в окуляри, І грілися роззяви біля груб, І вказівки скакали, як примари, Із телефонних мудрих труб.</i> <i>– Вона чужа, – параграфи сказали, – Вона не наша, – мовив циркуляр. – Нечувана, – примітки пропищали. І в залі знявся лемент і базар.</i> <i>І циркуляр на них поглянув строго, І зал заворушився і затих... ...І розп'яли її, небогу, В ім'я параграфів товстих.</i> <i>Вона даремно присягала слізно, Що не чинила і не чинить зла. Була у суддів логіка залізна: Вона ні в які рамочки не лізла, Вона – новою думкою була.</i>
9 травня	45 років тому (1973) зроблено перший запис у книзі вражень Біївського музею Василя Симоненка
14 травня	55 років з часу написання (1963) поезії «Сниться мені невідома Італія...» <i>Сниться мені невідома Італія, Сонце палюче та кремені гір, Платтям принадно охоплена талія І на вустах – медозбір.</i> <i>Сняться мені твої плечі оголені,</i>

	<i>Ніжна покора натомлених рук, Губи твої переможно подолані, Серця стривожений стук. Палять мене твої фосфорні очі, Перса солодкі й тісні, Диханням пристрасним сповнені ночі – Сняться, прокляті, мені.</i>
17 травня	55 років з часу написання (1963) поезії «Є тисячі доріг, мільйон вузьких стежинок...» <i>Є тисячі доріг, мільйон вузьких стежинок, Є тисячі ланів, але один лиш мій. І що мені робить, коли малий зажинок Судилося почать на ниві нерясній?</i> <i>Чи викинути серп і йти байдикувати, Чи долю проклясти за лютий недорід І до сусід пристать наймитувати За пару постолів і шкварку на обід?</i> <i>Коли б я міг забуть убоге рідне поле, За шмат цієї землі мені б усе дали... До того ж і стерня ніколи ніг не коле Тим, хто взува холуйські постолі.</i> <i>Та мушу я іти на рідне поле босим, І мучити себе й ледачого серпа, І падати з утоми на покоси, І спать, обнявши власного снопа.</i> <i>Бо нива ця – моя! Тут я почну зажинок, Бо кращий урожай не жде мене ніде, Бо тисяча доріг, мільйон вузьких стежинок Мене на ниву батьківську веде...</i>
17 червня	60 років з часу написання (1958) поезії «Ошукана могила» <i>Отут, де сумно опустили віти Стрункі тополі на твердий обліг, В пропахле димом сорок третє літо Він за неправду у бою поліг.</i>

	 <i>Життя твій слід і пам'ять загубило: Нема хреста, ні імені, ні дат – Стоїть німа, ошукана могила, Де спить безславно фюрера солдат.</i>
18 червня	55 років з часу написання (1963) поезії «Я тікаю від себе, від муки і стоми...» <i>Я тікаю від себе, від муки і стоми, Від крикливих окатих міст, Я самотній бреду В білу папороть снів. Я зрікаюся всіх І цураюся всього, Бо хочу побути нічим. Я, натомлений власною дурістю, Хвалькуватістю власною вбитий, Я від себе втечу В білу папороть снів. Там – у снах – ніжні тигри Цілуватимуть губи мої пересохлі, Леопарди чарівно зніматимуть шкіри І мені даруватимуть щедро: – Бери!.. Я візьму. І забуду про все на світі, Стану сном, сновидінням солодким, Як добре, що я – це сон, І як погано, що я проснуся, А біла папороть зазеленіє...</i>
22 червня	60 років з часу написання (1958) поезії «Ровесникам» <i>Ми в світ прийшли успадкувати славу, Діла, і думи, й чесні мозолі, Батьків велику полум'яну справу, Що захистила правду на землі.</i> <i>Нам не дрімать на тихому причалі, Не виливать в кімнатній тишині</i>

	<i>Свої дрібненькі втіхи і печалі В меланхолійні вірші і пісні.</i> <i>Нехай серця не знають супокою, Хай обганяють мрії часу біг, І наша юність буде хай такою, Щоб їй ніхто не заздрити не міг!</i>
26 червня	55 років з часу написання (1963) поезії «Прирученим патріотам» <i>Обмивши губи в нарзані чи каві, Дожовуючи свіжий бутерброд, Ви стаєте великі й величаві І любите Вітчизну і народ.</i> <i>Ви чуєте народні віщі думи, Його тривоги берете в серця, Коли потієте у черзі за костюмом, Затиснувши в долоні гаманця.</i> <i>Ні, ви не блазні, ви не лицеміри – Нікчемного презирства не убить, І свій народ ви любите без міри, Коли у міру вигідно любить.</i> <i>За плату ви закохані в ідею І зморшки морищите на ситому чолі... Кому ж ви служите, приручені Антеї, Відірвані від матері-землі?</i> <i>Хто ваш народ? Яка у нього доля? Куди його коріння проросло? Чиї могили стогнуть серед поля, Забрівши здичавіло у село?</i> <i>Хоч раз почуйте, грамотні руїни, Нікчемні слуги чорного добра, Як, обіперившись вітрові на спину, Кричить Тарасова гора: – Нема на світі України, Немає другого Дніпра!..</i>

9 липня	55 років з часу написання (1963) поезії «Балада про зайшого чоловіка»
28 липня	55 років з часу написання (1963) поезії «Некролог кукурудзяному качанові, що згнив на заготпункті» <i>Не чути голосінь, іржавіють оркестри, Оратори втомилась від кричань: В труні лежить не вождь і не маестро, А просто – кукурудзяний качан.</i> <i>Труна із тупості, бездарністю оббита; Бредуть за нею стомлені думки: Кого оплакувать, кого мені судити, Кому із серця відбивать замки?</i> <i>Качане мій, за що тебе згноїли, Качане мій, кому ти завинив? Качане мій, лягли в твою могилу І людська праця, і щедроти нив.</i> <i>Безсонні ночі, неспокійні днини, Мозолі, піт, думок гарячий щем Лягли з тобою поруч в домовину І догнивають під густим дощем.</i> <i>Прокляття вам, лукаві лицедії, В яких би ви не шлялися чинах! Ви убиваєте людську надію Так само, як убили качана.</i>
31 липня	60 років з часу написання (1963) поезії «Я закоханий палко, без міри...» <i>Я закоханий палко, без міри У небачену вроду твою. Все, що в серці натхненне і щире, Я тобі віддаю.</i> <i>Ти дала мені радісну вдачу, Кров гарячу пустила до жил. Я без тебе нічого не значу, Ніби птиця без крил.</i>

	<i>Кожну хвилю у кожна днину Гріє душу твоє ім'я, Ненаглядна, горда, єдина, Україно моя.</i>
10 серпня	55 років з часу написання (1963) поезії «Жебрак»
14 серпня	60 років з часу написання (1958) новели «Кривда» <i>У Івася немає тата. Не питайте тільки, чому Лиш від матері ласку знати Довелося хлопчині цьому...</i>
1-3 вересня	55 років з часу написання (1963) «Хуліганської Іліади»
4 вересня	55 років тому (1963) Василь Симоненко завершив «Казку про Дурила», про що свідчить запис у «Щоденнику» від 5.IX. 1963 р.
7 вересня	55 років з часу написання (1963) поезії «Я не помру від розпачу і муки...» <i>Я не помру від розпачу і муки, Лиш в самотності ночі навесні Все будуть снитись милі, теплі руки І оченята сині і ясні.</i> <i>І будеш ти у кожному диханні, І будеш ти навіки при мені Гасить зірки очима на світанні, Палить мене в безжальному вогні. І буду ждати кожної години В далекому чи близькому краю Одну тебе, тебе єдину, Маленьку милу дівчинку мою.</i>
19 вересня	55 років з часу написання (1963) поезії «Ворон» <i>Очі розпечену магму лють, Губи тремтять потворно – Сліпа та безсила лють Прийшла і взяла за горло.</i>

	<i>І став я малим та чорним Голодним вороном. І сиджу на березі та каркаю, Докоряю, караю й кричу, І людей проклинаю та картаю, Що не можу наїстися досхочу, І чорнію, марнію та худну, І благаю щодня про одне: – Пожалійте, змилуйтесь, люди, Нагодуйте мене!..</i>
9 вересня	55 років з часу написання (1963) поезії «Маленьке – не смішне...» <i>Маленьке – не смішне, Адже мале і зерно, Що силу велетням і геніям несе. Мале тоді смішне, Коли воно мізерне, Коли себе поставить над усе.</i> <i>Але скажіть, хіба такого мало, Хіба такі випадки не були, Коли мале, як прапор, піднімали І йшли за ним народи, мов осли? І чи тоді мізерне та смішне Не оберталось раптом у страшне?</i>
29 жовтня	55 років з часу написання (1963) поезії «Заграє смерть іржавою трубою...» <i>Заграє смерть іржавою трубою, Та я, забувши, що минає строк, На край світів блукати за тобою Піду у жовтій куряві зірок.</i> <i>Піду блукать по всесвіту широкім, Незваним гостем побуваю скрізь І десь знайду невблаганну, жорстоку Тебе, богине радощів і сліз.</i>

	<i>І під шатром розписаного неба Я поцілую очі твої злі, – Візьму я все, о блуднице, від тебе, Чим ти людей обходиш на землі!</i>
17 листопада	55 років з часу написання (1963) поезії «Сумніви» <i>Сьогодні в нас, здавалось би, І сумніватись ні в чому! Живи, твори і знай собі Хвали вождів і партію... А я – прихильник сумнівів – Хай мучать, гнуть, розколюють, Оскільки певність все-таки Із сумнівів росте!</i>
	55 років з часу написання (1963) поезії «Нашої заслуги в тім не бачу...» <i>Нашої заслуги в тім не бачу, Нашої не знаю в тім вини, Що козацьку бунтівливу вдачу Нам лишили предки з давнини.</i> <i>Нам і те не добавляє слави, Що вони од чужоземних сил Заступили землю кучеряву Горами високими моги́л.</i> <i>Бо коли, закохані в минуле, Прокуняєм свій великий час, Наша лінь нікого не розчулить, Слава ж та відмовиться від нас.</i>
	55 років з часу написання (1963) поезії «В грудях набубнявіла тривога...» <i>В грудях набубнявіла тривога Світла, ніби ранок запашний, – Ти ще не хилила ні до кого Лобик свій упертий і смішний.</i> <i>Ти ще не торкалася губами</i>

	<i>Вічних і прозорих таємниць. Чистота твоя тремтить вогнями У червонім клекоті зірниць.</i> <i>Тільки манить ввечері дорога У казково загадковий світ... В грудях набубнявіла тривога, Тиха й мовчазна, як динаміт.</i>
	55 років з часу написання (1963) поезії «Говорю я з тобою мовчки...» <i>Говорю я з тобою мовчки, Тиша хмарою проплива. І вовтузиться думка, мов квочка, В намаганні родить слова.</i> <i>Тиша важчає. Терпнуть губи, Тиша репне навпіл ось-ось. Припаду я шалено й грубо До безумства твоїх волось.</i> <i>Упаде розідрана маска, І сполохана вгледии ти, Скільки в тиші чайлося ласки, Скільки в грубості – теплоти.</i> <i>Насміються з твоєї беззубості Прописні допотопні думки, Джерелом вдарить ніжність із грубості, Заворкують живі струмки.</i> <i>Задихнеться від люті сірість – Нам на щастя, а їй на зло. Поміж нас підведеться щирість І з'єднає наше тепло!</i>
грудень	55 років з часу написання (1963) поезії «Прощай, мій зошите!...» <i>Прощай, мій зошите! Спасибі, тобі друже,</i>

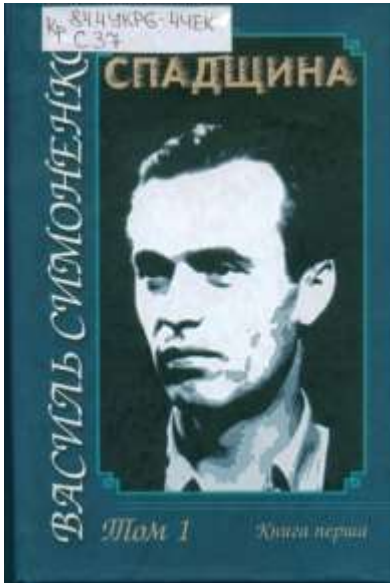
	<i>Що ти думок моїх Не відцуравсь, Що ти свої клітини Тепло мружив, Коли над римами Я потом обливавсь.</i> <i>Ти їх сприйняв Без жодної огуди, Єдиний мій читач І шанувальник мій. Чи сприймуть їх колись І прочитають люди – Побачимо. Прощай, товариш мій.</i>	
13 грудня		55 років тому (1963) В. А. Симоненко відійшов у вічність. Похований у Черкасах
23 грудня	55 років тому (1963) у Львівському міському будинку актора відбувся вечір-реквієм пам'яті Василя Симоненка, організований Львівським клубом творчої молоді «Пролісок». Ініціатори і організатори Богдан і Михайло Горині	
грудень	55 років тому (1963) у клубі Київського медичного інституту відбувся вечір пам'яті В. А. Симоненка. Організували і провели А. Горська, М. Коцюбинська, Є. Сверстюк, І. Світличний	
грудень	25 років з часу проведення (1993) літературного вечора, присвяченого Василю Симоненку, у будинку літератора (м. Полтава)	
грудень	25 років з часу проведення (1993) вечора пам'яті Василя	

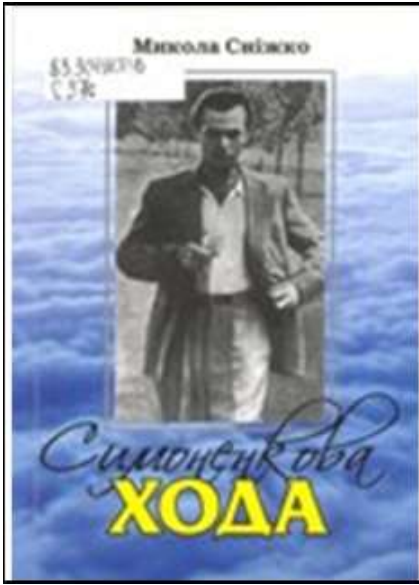
	Симоненка в Українському домі (м. Київ)
	55 років тому (1963) відома художниця-шістдесятниця Алла Горська створила ліногравюру «Василь Симоненко»
	 55 років з часу прижиттєвого видання (1963) казки «Цар Плаксій та Лоскотон» у київському видавництві «Веселка». Ілюстрації Анатолія Базилевича
	50 років тому (1968) вийшла збірка В. Симоненка «Избранная лирика» в московському видавництві «Молодая гвардия». Передмова Миколи Ушакова
	45 років з часу встановлення (1973) колгоспної премії імені Василя Симоненка у його рідному селі Біївці
	 45 років тому (1973) черкаський художник Валентин Сірий створив Симоненківський екслібрис
	45 років тому (1973) у видавництві Шкільної Ради УККА (м. Нью-Йорк) вийшов нарис «Василь Симоненка. Життя і творчість». Автор – В. Верган-Модрич

		45 років з часу виходу(1973) другого доповненого видання збірки «Берег чекань» (м. Мюнхен, видавництво «Сучасність»). Вибір і коментарі І. Кошелівця
	30 років тому (1988) у київському видавництві «Веселка» перевидана казка «Цар Плаксій та Лоскотон»	
	25 років з часу видання (1993) у київському Книговидавничому центрі «Посередник» казки «Подорож в країну Навпаки»	
	25 років з часу перевидання (1993) 2-го доповненого видання збірки «Берег чекань» (м. Мюнхен, видавництво «Logos»)	
		20 років з часу виходу (1998) фотоальбому про В. Симоненка «Три роки поруч». Автор – лауреат Симоненківської премії, фотокор газети «Молодь Черкащини» Ігор Осадчий
	20 років тому (1998) у Ріо-де-Жанейро вийшов збірник «Свічник. Ocastical», в якому поряд із творами Івана Світличного та Василя Стуса надруковані твори Василя Симоненка у перекладі португальською Віри Вовк	

	 20 років тому (1998) у черкаському видавництві «ІНЛЕС» вийшла книга Юрія Смолянського «Симоненкова любов»
	 15 років тому (2003) у черкаському видавництві «Відлуння-плюс» побачило світ дослідження Любові Сердюк-Баран «Літопис Щербанівського роду, роду В. А. Симоненка. Хто ж вони наші Щербані»
	15 років тому (2003) в с. Біївці біля хати, де народився Василь Симоненко, закладено сад
	15 років тому (2003) Львівській гімназії присвоєно ім'я Василя Симоненка та відкрито його шкільний музей
	15 років тому (2003) у київському видавництві «Веселка» вийшли перше, друге та третє видання збірки «У твоєму імені живу». Упорядник В. Яременко, передмова О. Гончара

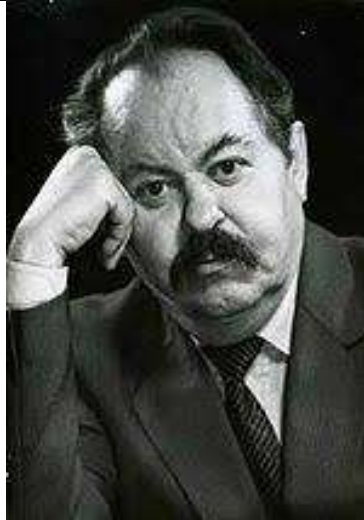
	 15 років тому (2003) у видавництві «Веселка» (м. Київ) вийшов літературний портрет Василя Симоненка «Щоб правду більш не кидали за ґрати». Автор – професор В. В. Яременко
	 10 років тому (2008) Національний банк України випустив пам'ятну монету, присвячену Василю Симоненку. Номінал 2 гривні. Художники: Володимир Таран, Олександр Харук, Сергій Харук. Скульптор Святослав Іваненко
	10 років з часу виходу в світ (2008) збірки «Тиша і грім» (видавництво «Грамота», м. Київ)
	10 років тому (2008) у київському видавництві «Школа» перевидана збірка «Вибране» (2002 р.)

	 10 років тому (2008) Фонд Миколи Томенка «Справедлива країна» та Національна радіокомпанія України видали диск «Лебеді материнства. Живий голос Василя Симоненка»
	 10 років з часу виходу (2008) вибраних творів «Спадщина» в 2-х томах та 4-х книгах (серія «Бібліотека українознавства» київського видавництва «Персонал»). Керівник проекту, науковий редактор, упорядник В. Яременко
	 5 років з часу виходу (2013) в черкаському видавництві «Інтроліга ТОР» книги роздумів та спогадів про В. Симоненка «Симоненкові світанки». Автор – Микола Сніжко

		5 років з часу виходу (2013) спогадів Миколи Сніжка «Симоненкова хода» (Черкаси, видавець Ю. А. Чабаненко)
		5 років з часу виходу (2013) збірки творів для дітей «Цар Плаксій та Лоскотон» (видавець Ольга Вовчок, м. Черкаси). Упорядники та автори передмови П. Жук та Т. Калиновська

Ювілейні дати письменників – лауреатів Всеукраїнської та обласної літературних премій імені Василя Симоненка

9 січня

90 років від дня народження **Миколи Тодосовича Негоди** (1928-2008), лауреата обласної літературно-мистецької премії «Берег надії» імені Василя Симоненка **1996 року** за збірку «Чорний біль» та драматичну поему «Гетьман»

15 лютого

70 років від дня народження **(1948) Наталі Василівни Віргуш**, лауреата обласної літературної премії «Берег надії» імені Василя Симоненка **2001 року** за збірки поезій «Дорога до світла» та «Золоті сліди»

13 квітня

90 років від дня народження (1928-2005) **Юрія Васильовича Смолянського**, лауреата літературно-мистецької премії імені Василя Симоненка **1986 року**

28 липня	55 років від дня народження (1963) Леоніда Миколайовича Даценка, лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка 2011 року за книгу віршів «І янгол з автоматом на плечі»
21 вересня	75 років від дня народження Сергія Миколайовича Руднєва (1943-2017), лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка 2012 року за збірку поезії «Жарини слів»
18 листопада	95 років від дня народження Михайла Григоровича Іванченка (1923-2015), лауреата обласної літературної премії імені Василя Симоненка 2008 року за роман-хроніку «Дума про Вільних Козаків»

2 грудня	30 років від дня народження (1988) Ольги Петрівни Прохорчук, лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка 2014 року за поетичну збірку «Привези мені сонця»
6 грудня	35 років від дня народження (1983) Олени Олегівни Желізняк, лауреата Всеукраїнської літературної премії імені Василя Симоненка 2013 року за збірку поезій «Шукаючи ключі до світу»

Науково-популярне видання

Симоненківський хронограф-2018

<i>Автор-укладач:</i>	Надія Мефодіївна Філахтова
<i>Комп'ютерний набір:</i>	Н. М. Філахтова
<i>Редактор:</i>	В. М. Чорнобривець
<i>Відповідальний за випуск:</i>	О. А. Федоренко

Видавець:

*Комунальний заклад «Обласна бібліотека
для юнацтва імені Василя Симоненка»
Черкаської обласної ради
18000 м. Черкаси
вул. Надпільна, 285
E-mail: oub_symonenko@ukr.net
oub_metod@ukr.net
www.symonenkolib.ck.ua/*

Для нотаток

Для нотаток